

Crònica de la Festa Literària de Puiggraciós

La festa literària de Puiggraciós corresponent a l'entrega de premis de l'onzè Certamen Literari, se celebra la tarda del diumenge 22 de setembre. Malgrat les previsions d'un setembre plujós, fa bon temps i, l'estona abans de començar l'acte, gaudim de la vista tranquil·la sobre els turons i els pobles del Vallès.

En arribar a la plaça, els assistents poden admirar l'escaient exposició de gravats de Miquel Rocabrúna, amb textos de Jaume Galobart, sobre la peregrinació a Sant Jaume de Galícia.

Mentrestant, van arribant els membres dels Jurats de prosa i de poesia; el Vicari episcopal mossèn Francesc Pardo, els nostres mossens, els premiats, grans i infants, i la concertista. També els representants dels Ajuntaments que ajuden a subvencionar el certamen (Figaró, Bigues i Riells, l'Ametlla, la Garriga, Santa Eulàlia de Ronçana i Lliçà d'Amunt). El públic va omplint els bancs del Santuari i del cor. Les monges reben tothom amb la seva afable hospitalitat. Arriba finalment mossèn Dídac Faig, el mantenidor de la festa d'enguany. Ja es pot començar.

Obre l'acte mossèn Valentí Ganduxer, rector de l'Ametlla. Fa referència al mantenidor d'enguany i a les seves vessants de sacerdot, poeta i músic. Seguidament pren la paraula mossèn Dídac.

Mossèn Dídac, després de molts anys de servir a les parròquies del Vallès (ha estat rector de Bigues, Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera i Llinars), retorna a les seves terres gironines, a les parròquies de la Vall d'en Bas. Per això les seves paraules van ser més emotives. No va ser un parlament improvisat. Una reflexió de molta altura ens va fer siñtonitzar amb el Verdaguer poeta i sacerdot.

A continuació es fa l'entrega de premis. S'inicia amb la lectura dels veredictes dels jurats de prosa i de poesia, feta pels secretaris Jaume Dantí i Albert BenZekry. Els representants dels municipis entreguen, primer, els premis infantils. La Carla, en Marc, l'Ignasi, la Charlotte, la Maria Lluïsa, l'Adrià, en Carles i en Joan els reben amb alegria i reciten

espontàniament fragments de les seves petites obres.

* * *

Vam trobar a faltar, com en anys anteriors, els joves. Els premis juvenils van quedar deserts per manca de participació. Hom deia que "els joves tenen altres ocupacions". Però això no és pas cap excusa. És evident que els joves reben, constantment, el bombardeig dels missatges de la globalització, però cal no renunciar a transmetre'ls el gust per la nostra poesia i la nostra llengua.

Va venir el torn dels escriptors grans. La Mònica Moyano, guanyadora de prosa, seriosa i estricta. La Pepita Pagès, guanyadora de poesia, serenament reflexiva. En Leonard del Rio, vingut d'Igualada, accésit de poesia, vivencial i abrandat.

No hi va faltar, com ja és tradició, el petit espai musical, amb el cant de la soprano Mireia Latorre que interpretava música del Renaixement, acompanyada a la cítara per la germana Griselda. Però enguany el concert no va ser la cloenda. No hi podia faltar l'evocació a mossèn Cinto en l'aniversari de la seva mort. Com en el Romiatge a Montserrat, el sr. Lluís Olivé, Joan Làzaro, Núria Dantí i Maria Carme Vinyeta van recitar poesies. La interpretació de *l'Emigrant*, cantat per tot el públic i dirigit per mossèn Dídac, va tancar aquest moment tan emotiu.

En la cloenda de l'acte, mossèn Pardo, Vicari episcopal, va esperar-nos a seguir endavant amb actes de país i de fe com el Certamen.

Quan vam sortir de l'església encara era clar i feia recança deixar Puiggraciós. Hom fullejava el Butlletí del Santuari, que contenia les obres premiades en el Certamen. O menjava coca artesana preparada per les Germanes de Puiggraciós. O simplement, parlava amb els amics i amigues.

Havia estat possible, un any més, la celebració de la festa. Una petita flama de fe i de Catalunya a la muntanya que ens és més coneguda i al santuari que més estimem.

La Comissió Organitzadora

Al final de l'acte es va cantar *l'emigrant*.

Obra guanyadora del premi «Verdaguer» de poesia

Demano clemència

*Recer misteriós envoltat de cingleres,
on velles històries surten del fons,
i l'herba boscana cobreix les llegendes
de corruptes foscuries, d'antics pobladors.*

*En el Santuari de sobre la cima,
els llacs de silenci t'inviten al prec,
deixant les llegendes al solc de la terra,
i, la Verge Mare, prega amb assossec.*

*La Verge convida al prec de pregària,
on jo, en defujó amb pas tremolós,
inquieta pregunta: per què la fugida?
si el Santuari obre resplendors...*

*La Verge escolta el tibant coratge,
llepant la ferida del ressentiment:
esmuny per les cingles, el brell temible,
guarint la profunda ferida recent.*

*Un plugim d'estrelles envolta la lluna,
coronen La Calma i el Tagamanent.
la nit és formosa, desperta l'aurora,
i, els peus de la Verge, beso complaent.*

*Cara primitiva, senyora i Verge,
encoratgeu l'hora del meu defalliment...
no em deixeu orfe del vostre miratge,
contrafort per l'ànima i pel pensament.*

*Sou mare, senyora i també Patrona,
de cada branca del Vallès Oriental,
de tots els meus actes demano clemència
p'ostrada a la porta del vostre portal.*

Pepita Pagès i Pujadas
Granollers